Załącznik nr 7do Regulaminu konkursu grantowego

SPOSÓB OCENY PUNKTOWEJ KRYTERIÓW MERYTORYCZNYCH

Kryterium 1. Uzasadnienie rozszerzenia projektu standardowego o komponent ponadnarodowy

Skala: 0–25 pkt
Minimum: 15 pkt

Zakres oceny

W ramach kryterium ocenie podlega stopień, w jakim Wnioskodawca w sposób logiczny, spójny i merytorycznie uzasadniony wykazał konieczność rozszerzenia projektu standardowego o komponent ponadnarodowy.

Ekspert analizuje w szczególności:

- spójność proponowanego komponentu ponadnarodowego z celami i założeniami projektu standardowego,
- adekwatność uzasadnienia włączenia współpracy ponadnarodowej w kontekście zidentyfikowanych potrzeb projektu,
- stopień, w jakim Wnioskodawca wykazał, że realizacja celów projektu standardowego wymaga lub istotnie zyskuje na włączeniu wymiaru ponadnarodowego,
- racjonalność i logiczną strukturę przedstawionej koncepcji rozszerzenia,
- odniesienie do celów szczegółowych EFS+.

W ramach niniejszego kryterium nie podlega ocenie jakość planowanych efektów współpracy ponadnarodowej (kryterium 2) ani stopień innowacyjności rozwiązania (kryterium 3).

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- Wnioskodawca nie przedstawił uzasadnienia dla rozszerzenia projektu standardowego o komponent ponadnarodowy lub uzasadnienie to jest całkowicie nieadekwatne,
- brak jest związku pomiędzy komponentem ponadnarodowym a celami i założeniami projektu standardowego,
- opis ma charakter deklaratywny i nie zawiera argumentów merytorycznych,
- z przedstawionych informacji nie wynika istnienie rzeczywistej potrzeby włączenia współpracy ponadnarodowej.

1–14 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- uzasadnienie zostało przedstawione, jednak ma charakter ogólny, niepełny lub niespójny,
- związek komponentu ponadnarodowego z projektem standardowym jest słabo uzasadniony lub niejednoznaczny,
- Wnioskodawca nie wykazał w sposób przekonujący, że włączenie wymiaru ponadnarodowego wynika z realnych potrzeb projektu,
- argumentacja nie wskazuje jasno, w jaki sposób komponent ponadnarodowy uzupełnia projekt standardowy,
- odniesienie do celów szczegółowych EFS+ jest powierzchowne lub niewystarczające.

15 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- uzasadnienie rozszerzenia projektu standardowego o komponent ponadnarodowy jest poprawne i adekwatne,
- zachowana jest podstawowa spójność pomiędzy celami projektu standardowego a proponowanym komponentem ponadnarodowym,
- Wnioskodawca identyfikuje potrzebę włączenia współpracy ponadnarodowej, jednak argumentacja nie ma charakteru pogłębionego,

- przedstawiona koncepcja rozszerzenia jest zasadniczo racjonalna, choć nie w pełni rozwinięta,
- odniesienie do celów szczegółowych EFS+ jest obecne, lecz ma ograniczony zakres.

16–24 punkty

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- uzasadnienie jest spójne i dobrze osadzone w kontekście projektu standardowego,
- Wnioskodawca w sposób przekonujący wskazuje potrzebę rozszerzenia projektu o komponent ponadnarodowy,
- zachodzi wyraźny związek pomiędzy zidentyfikowanymi potrzebami projektu a proponowaną współpracą ponadnarodową,
- argumentacja jest rozwinięta i odnosi się do istotnych aspektów realizacji projektu,
- odniesienie do celów szczegółowych EFS+ jest adekwatne i czytelne,
- mogą jednak występować drobne braki w zakresie szczegółowości lub siły argumentacji.

25 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- uzasadnienie ma charakter kompleksowy, logiczny i w pełni spójny,
- Wnioskodawca w sposób jednoznaczny i przekonujący wykazał konieczność włączenia komponentu ponadnarodowego dla realizacji celów projektu standardowego,
- istnieje ścisłe powiązanie pomiędzy diagnozą potrzeb, celami projektu standardowego oraz proponowanym rozszerzeniem,
- wskazano konkretne ograniczenia projektu standardowego, które uzasadniają potrzebę współpracy ponadnarodowej,
- koncepcja rozszerzenia jest racjonalna, dobrze uargumentowana i osadzona w kontekście celów szczegółowych EFS+,

- opis cechuje wysoki poziom precyzji, spójności i przejrzystości.

Kryterium 2. Wartość dodana współpracy ponadnarodowej (z uwzględnieniem potencjału podmiotu zagranicznego)

Skala: 0–20 pkt
Minimum: 12 pkt

Zakres oceny

Wartość dodana nawiązanej współpracy z podmiotem zagranicznym oznacza, że realizując projekt tylko na gruncie polskim grantobiorca nie byłby w stanie osiągnąć równie dobrego efektu (produktu, rezultatu) co dzięki udziałowi w projekcie podmiotu zagranicznego, tj. efekty rozszerzonego o komponent projektu (produkty, rezultaty) będą lepszej jakości lub będą miały szerszy zasięg. W ramach kryterium ocenie podlega stopień, w jakim nawiązanie współpracy z podmiotem zagranicznym przyczynia się do podniesienia jakości oraz/lub zwiększenia zasięgu efektów projektu.

Ekspert analizuje w szczególności:

- zakres i charakter korzyści wynikających ze współpracy ponadnarodowej,
- wpływ transferu wiedzy, doświadczeń lub rozwiązań na jakość produktów i rezultatów projektu,
- stopień, w jakim dzięki współpracy możliwe jest osiągnięcie efektów lepszych merytorycznie lub o szerszym zasięgu,
- adekwatność potencjału podmiotu zagranicznego (wiedza, doświadczenie, specjalizacja) do planowanych efektów współpracy,
- komplementarność kompetencji podmiotu zagranicznego względem potrzeb projektu,
- stopień, w jakim wskazane efekty nie mogłyby zostać osiągnięte w warunkach krajowych.

Nie ocenia się stopnia nowości rozwiązania (kryterium 3).

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- brak jest wykazania wartości dodanej współpracy ponadnarodowej,
- nie wykazano wpływu podmiotu zagranicznego na jakość lub zakres rezultatów,
- potencjał podmiotu zagranicznego nie został przedstawiony lub jest nieadekwatny,
- wskazane efekty mogłyby zostać osiągnięte bez współpracy ponadnarodowej.

1–11 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- wartość dodana została wskazana w sposób ogólny lub niewystarczający,
- wpływ współpracy na rezultaty jest niejednoznaczny lub słabo uzasadniony,
- potencjał podmiotu zagranicznego jest opisany powierzchownie lub nie wykazano jego realnego wkładu,
- brak jest przekonującego uzasadnienia, że współpraca przekłada się na lepsze efekty,
- nie wykazano, że podobne rezultaty nie mogłyby zostać osiągnięte bez współpracy ponadnarodowej.

12 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- wskazano wartość dodaną współpracy ponadnarodowej w sposób poprawny,
- wykazano podstawowy wpływ podmiotu zagranicznego na jakość rezultatów,
- potencjał podmiotu zagranicznego jest adekwatny, choć opisany w sposób ograniczony,
- argumentacja jest zrozumiała, lecz niepogłębiona,
- częściowo wykazano, że współpraca przyczynia się do lepszych efektów.

13–19 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- wartość dodana została przedstawiona w sposób spójny i dobrze uzasadniony,
- wykazano wyraźny wpływ transferu wiedzy na jakość i/lub zasięg rezultatów,
- potencjał podmiotu zagranicznego jest adekwatny i dobrze powiązany z planowanymi efektami,
- wskazano konkretne obszary wzmocnienia projektu,
- wykazano, że bez współpracy osiągnięcie podobnych efektów byłoby utrudnione.

20 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- jednoznacznie wykazano istotną wartość dodaną współpracy ponadnarodowej,
- przedstawiono konkretne, przekonujące korzyści jakościowe i/lub ilościowe,
- wykazano kluczowy wkład podmiotu zagranicznego w osiągnięcie rezultatów,
- potencjał podmiotu zagranicznego jest wysoce adekwatny i komplementarny,
- jasno wykazano, że bez współpracy osiągnięcie efektów nie byłoby możliwe lub byłoby istotnie ograniczone,
- opis cechuje wysoki poziom spójności i precyzji.

Kryterium 3. Nowość rozwiązania wypracowywanego w ramach komponentu ponadnarodowego

Skala: 0–15 pkt
Minimum: 9 pkt

Zakres oceny

Nowe rozwiązanie w projekcie rozszerzonym o komponent ponadnarodowy dofinansowany w ramach grantu, to produkt wypracowany dzięki nawiązaniu współpracy z podmiotem zagranicznym lub podmiotami zagranicznymi, który w całości, części lub w określonej formie nie występuje dotychczas w praktyce podmiotu będącego grantobiorcą. W ramach kryterium ocenie podlega stopień

nowości rozwiązania (narzędzia, metody, modelu itp.) w odniesieniu do dotychczasowej praktyki działania Wnioskodawcy.

Ekspert analizuje w szczególności:

- czy proponowane rozwiązanie stanowi nowość w skali instytucji Wnioskodawcy (w całości, części lub w określonej formie),
- zakres nowości rozwiązania (np. rozwiązanie całkowicie nowe, znacząco zmodyfikowane, adaptowane z praktyki podmiotu zagranicznego),
- stopień odmienności rozwiązania względem dotychczas stosowanych metod, narzędzi lub praktyk,
- poziom szczegółowości opisu rozwiązania umożliwiający ocenę jego charakteru,
- związek proponowanego rozwiązania ze współpracą ponadnarodową, w tym wkład podmiotu zagranicznego w jego wypracowanie.

Ocena koncentruje się wyłącznie na oryginalności rozwiązania w strukturach Wnioskodawcy oraz jego powiązaniu ze współpracą ponadnarodową.
W ramach niniejszego kryterium nie podlega ocenie plan wdrożenia (kryterium 4) ani racjonalność budżetu (kryterium 5).

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- proponowane rozwiązanie nie stanowi nowości w działalności Wnioskodawcy,
- rozwiązanie było już wcześniej stosowane w tej samej lub bardzo zbliżonej formie,
- brak jest opisu pozwalającego na ocenę charakteru rozwiązania,
- nie wykazano żadnego związku rozwiązania ze współpracą ponadnarodową.

1–8 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- rozwiązanie ma ograniczony charakter nowości (np. niewielkie modyfikacje dotychczas stosowanych rozwiązań),

- stopień odmienności względem istniejących praktyk Wnioskodawcy jest niewielki lub niejednoznaczny,
- opis rozwiązania jest ogólny i nie pozwala w pełni ocenić jego innowacyjności,
- związek rozwiązania ze współpracą ponadnarodową jest słabo uzasadniony lub marginalny,
- nie wykazano w sposób przekonujący, że rozwiązanie powstaje dzięki współpracy z podmiotem zagranicznym.

9 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- rozwiązanie stanowi nowość w działalności Wnioskodawcy, choć jego zakres jest umiarkowany (np. adaptacja lub modyfikacja istniejących rozwiązań),
- wskazano podstawowe różnice względem dotychczas stosowanych praktyk,
- opis rozwiązania umożliwia jego ogólną identyfikację, choć nie jest w pełni szczegółowy,
- wykazano związek rozwiązania ze współpracą ponadnarodową, jednak bez pogłębionej analizy wkładu podmiotu zagranicznego.

10–14 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- rozwiązanie ma wyraźny charakter nowości w skali instytucji Wnioskodawcy,
- stopień odmienności względem dotychczas stosowanych rozwiązań jest znaczący,
- opis rozwiązania jest stosunkowo szczegółowy i pozwala na ocenę jego zakresu i funkcji,
- wykazano istotny związek rozwiązania ze współpracą ponadnarodową, w tym udział podmiotu zagranicznego w jego wypracowaniu,
- mogą występować niewielkie braki w zakresie pełnej precyzji opisu lub jednoznaczności wykazania zakresu nowości.

15 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- rozwiązanie stanowi jednoznaczną i istotną nowość w działalności Wnioskodawcy (np. rozwiązanie całkowicie nowe lub zasadniczo odmienne od dotychczas stosowanych),
- stopień odmienności względem istniejących praktyk jest wysoki i jasno wykazany,
- przedstawiono szczegółowy i precyzyjny opis rozwiązania, umożliwiający jednoznaczną ocenę jego charakteru,
- wykazano bezpośredni i istotny związek rozwiązania ze współpracą ponadnarodową, w tym wyraźny wkład podmiotu zagranicznego (np. transfer, adaptacja, współtworzenie rozwiązania),
- z opisu wynika, że powstanie rozwiązania nie byłoby możliwe w przedstawionej formie bez współpracy ponadnarodowej.

Kryterium 4. Koncepcja wdrożenia nowego rozwiązania do praktyki

Skala: 0–15 pkt
Minimum: 9 pkt

Zakres oceny

Przez wdrożenie nowego rozwiązania rozumie się wykorzystanie przez grantobiorcę nowego rozwiązania w praktyce. Nowe rozwiązanie może mieć formę instrumentu lub narzędzia lub podejścia, będącego produktem rozszerzenia projektu o komponent ponadnarodowy. Forma wdrożenia jest zależna od specyfiki grantobiorcy, a także samego rozwiązania. Wdrożenie następuje na podstawie decyzji osób/organów upoważnionych do podejmowania wiążących decyzji w podmiocie grantobiorcy. W ramach kryterium ocenie podlega stopień przygotowania Wnioskodawcy do wdrożenia wypracowanego rozwiązania (narzędzia, metody, modelu itp.) do praktyki, ze szczególnym uwzględnieniem realistyczności oraz konkretności planu implementacji.

Ekspert analizuje w szczególności:

- adekwatność zaplanowanych działań wdrożeniowych w odniesieniu do charakteru rozwiązania,
- stopień szczegółowości i przejrzystości opisu sposobu wdrożenia,

- spójność planu wdrożenia z zakresem przedsięwzięcia grantowego,
- realistyczność harmonogramu działań wdrożeniowych (w szczególności w kontekście okresu 3–6 miesięcy realizacji grantu),
- dostępność i adekwatność zasobów kadrowych oraz organizacyjnych niezbędnych do wdrożenia rozwiązania,
- wykonalność operacyjną zaplanowanych działań, z uwzględnieniem potencjału instytucjonalnego Wnioskodawcy i podmiotu zagranicznego,
- możliwość uwzględnienia efektów wdrożenia w rezultatach projektu standardowego przed jego zakończeniem.

Ocena dotyczy realności i jakości planu wdrożenia, a nie samej nowości rozwiązania (kryterium 3) ani jego kosztów (kryterium 5).

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- brak jest opisu planu wdrożenia lub opis ma charakter całkowicie ogólny i nie pozwala na ocenę jego wykonalności,
- nie wskazano działań wdrożeniowych lub są one niespójne z proponowanym rozwiązaniem,
- brak harmonogramu lub jest on całkowicie nierealistyczny,
- nie wykazano dostępności zasobów niezbędnych do wdrożenia rozwiązania.

1–8 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- plan wdrożenia został przedstawiony, jednak ma charakter ogólny, niepełny lub niespójny,
- zaplanowane działania nie są w pełni adekwatne do charakteru rozwiązania,
- harmonogram jest nieprecyzyjny lub budzi istotne wątpliwości co do realności realizacji w okresie trwania grantu,
- zasoby kadrowe i organizacyjne zostały wskazane w sposób ogólny lub niewystarczający,

- nie wykazano w sposób przekonujący wykonalności operacyjnej wdrożenia,
- istnieją istotne wątpliwości co do możliwości uwzględnienia efektów wdrożenia w projekcie standardowym.

9 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- plan wdrożenia jest przedstawiony w sposób poprawny i zasadniczo adekwatny do charakteru rozwiązania,
- określono podstawowe działania wdrożeniowe oraz ogólny harmonogram ich realizacji,
- wykazano dostępność zasobów niezbędnych do wdrożenia, choć bez pogłębionej analizy,
- plan wdrożenia jest zasadniczo wykonalny w okresie trwania grantu,
- spójność z projektem standardowym została zachowana, jednak opis nie jest w pełni szczegółowy.

10–14 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- plan wdrożenia jest spójny, logiczny i dobrze dopasowany do charakteru rozwiązania,
- przedstawiono szczegółowy zestaw działań wdrożeniowych wraz z uporządkowanym harmonogramem,
- harmonogram jest realistyczny i dostosowany do okresu realizacji grantu,
- zasoby kadrowe i organizacyjne zostały określone w sposób adekwatny do zakresu działań,
- wykazano operacyjną wykonalność wdrożenia,
- wskazano możliwość wykorzystania efektów wdrożenia w projekcie standardowym,
- mogą występować drobne braki w zakresie pełnej szczegółowości lub precyzji.

15 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- plan wdrożenia ma charakter kompleksowy, spójny i wysokiej jakości merytorycznej,
- przedstawiono szczegółowy, logicznie uporządkowany i kompletny zestaw działań wdrożeniowych,
- harmonogram jest precyzyjny, realistyczny i w pełni dostosowany do okresu realizacji grantu (3–6 miesięcy),
- wykazano pełną adekwatność i dostępność zasobów kadrowych oraz organizacyjnych,
- plan wdrożenia jest jednoznacznie wykonalny z punktu widzenia operacyjnego i instytucjonalnego,
- jasno wykazano możliwość uwzględnienia efektów wdrożenia w rezultatach projektu standardowego przed jego zakończeniem,
- opis cechuje wysoki poziom szczegółowości, przejrzystości oraz spójności wewnętrznej.

Kryterium 5. Racjonalność i adekwatność budżetu grantu

Skala: 0–10 pkt
Minimum: 6 pkt

Zakres oceny

W ramach kryterium ocenie podlega jakość konstrukcji budżetu przedsięwzięcia grantowego w kontekście zaplanowanych działań oraz zasad efektywności, racjonalności i przejrzystości wydatkowania środków.

Ekspert analizuje w szczególności:

- spójność wydatków z zakresem zaplanowanych działań przedsięwzięcia grantowego,
- adekwatność wysokości kosztów do rodzaju, skali oraz przewidywanych efektów działań,
- zasadność ponoszenia poszczególnych wydatków (niezbędność dla realizacji celów projektu),

- poprawność kalkulacji kosztów, w tym przyjętych stawek i liczby jednostek,
- zgodność stawek z poziomem rynkowym,
- przejrzystość i logiczną spójność budżetu oraz uzasadnienia wydatków,
- zgodność budżetu z zasadami efektywności i oszczędności,
- brak kosztów niekwalifikowalnych, w tym kosztów administracyjnych niedozwolonych na poziomie grantu.

Ocena obejmuje zarówno sam budżet, jak i jego uzasadnienie. Nie podlega ocenie zakres merytoryczny działań (inne kryteria), lecz wyłącznie adekwatność i racjonalność przypisanych do nich kosztów.

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- budżet nie pozwala na ocenę jego poprawności (np. brak uzasadnienia, brak spójności),
- występują istotne błędy w kalkulacji kosztów,
- koszty są w oczywisty sposób nieuzasadnione lub oderwane od zaplanowanych działań,
- budżet zawiera koszty niekwalifikowalne, w tym niedozwolone koszty administracyjne,
- brak jest przejrzystości i logicznej struktury budżetu.

1–5 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- budżet został przedstawiony, jednak zawiera istotne nieścisłości lub niespójności,
- część kosztów jest niewystarczająco uzasadniona lub budzi wątpliwości co do zasadności,
- występują zawyżone stawki lub nieadekwatne liczby jednostek,
- powiązanie kosztów z działaniami jest niepełne lub nieczytelne,

- przejrzystość budżetu i jego uzasadnienia jest ograniczona,
- istnieją wątpliwości co do zgodności z zasadami efektywności i racjonalności.

6 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- budżet jest zasadniczo poprawny i spójny z zaplanowanymi działaniami,
- koszty są w większości uzasadnione i adekwatne do zakresu przedsięwzięcia,
- kalkulacja kosztów jest poprawna, choć może zawierać drobne nieścisłości,
- stawki są zasadniczo zgodne z poziomem rynkowym,
- budżet jest czytelny, a uzasadnienie wydatków wystarczające, choć nie w pełni pogłębione.

7–9 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- budżet jest spójny, logiczny i dobrze powiązany z zaplanowanymi działaniami,
- koszty są adekwatne do zakresu, skali i efektów przedsięwzięcia,
- kalkulacje są poprawne i uzasadnione, a przyjęte stawki odpowiadają warunkom rynkowym,
- wykazano zasadność ponoszenia wydatków oraz ich niezbędność,
- budżet i jego uzasadnienie cechują się dobrą przejrzystością,
- mogą występować drobne uchybienia o charakterze nieistotnym.

10 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- budżet jest w pełni spójny z zakresem działań i logicznie powiązany z osiągnięciem zakładanych efektów,
- wszystkie koszty są jednoznacznie uzasadnione jako niezbędne i adekwatne,
- kalkulacje kosztów są precyzyjne, poprawne i transparentne (w tym liczba jednostek i stawki),
- przyjęte stawki są zgodne ze standardami rynkowymi i właściwie uzasadnione,

- budżet spełnia w pełni zasady efektywności, racjonalności i oszczędności,
- nie występują koszty niekwalifikowalne ani elementy budzące wątpliwości,
- budżet oraz uzasadnienie wydatków cechują się wysoką przejrzystością i spójnością.

Kryterium 6. Potencjał kadrowy i organizacyjny Wnioskodawcy

Skala: 0–15 pkt
Minimum: 9 pkt

Zakres oceny

W ramach kryterium ocenie podlega zdolność Wnioskodawcy do realizacji przedsięwzięcia grantowego, wynikająca z jego zasobów kadrowych i organizacyjnych.

Ekspert analizuje w szczególności:

- kwalifikacje i doświadczenie osób przewidzianych do realizacji projektu,
- doświadczenie Wnioskodawcy w realizacji przedsięwzięć o zbliżonym charakterze,
- adekwatność kompetencji zespołu do zakresu działań,
- dostępność zasobów organizacyjnych i technicznych (np. zaplecze lokalowe, infrastruktura IT),
- zaplanowany sposób zarządzania przedsięwzięciem oraz jego adekwatność do zakresu działań,
- wiarygodność i zdolność realizacyjną Wnioskodawcy.

Ocena nie obejmuje potencjału podmiotu zagranicznego (uwzględniony w kryterium 2) ani kosztów personelu (kryterium 5).

Sposób oceny punktowej

0 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- brak informacji o zespole lub zasobach,
- kompetencje zespołu są nieadekwatne,

- brak doświadczenia w realizacji podobnych działań,
- brak opisu sposobu zarządzania.

1–8 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- zespół posiada ograniczone lub częściowo adekwatne kompetencje,
- doświadczenie Wnioskodawcy jest niewystarczające,
- zasoby organizacyjne są niepełne lub budzą wątpliwości,
- sposób zarządzania jest opisany ogólnie,
- istnieją wątpliwości co do zdolności realizacyjnej.

9 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- zespół posiada podstawowe, adekwatne kompetencje,
- Wnioskodawca ma doświadczenie w podobnych działaniach,
- dostępne są podstawowe zasoby organizacyjne,
- sposób zarządzania jest poprawny, choć ogólny,
- zdolność realizacyjna została wykazana na poziomie wystarczającym.

10–14 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- zespół posiada dobrze dopasowane kompetencje i doświadczenie,
- Wnioskodawca ma istotne doświadczenie projektowe,
- zasoby organizacyjne są adekwatne,
- sposób zarządzania jest logiczny i dostosowany do projektu,
- zdolność realizacyjna nie budzi istotnych wątpliwości.

15 punktów

Przyznaje się w przypadku, gdy:

- zespół posiada wysokie i jednoznacznie adekwatne kompetencje,

- Wnioskodawca dysponuje znaczącym doświadczeniem w realizacji podobnych projektów,
- zasoby organizacyjne i techniczne w pełni zabezpieczają realizację działań,
- przedstawiono spójny i efektywny system zarządzania,
- nie występują wątpliwości co do zdolności realizacyjnej,
- opis jest kompletny, precyzyjny i wiarygodny.